מעשה נורא

ר׳ יוסף

דילה־ריינה

עם חמשה תלמידיו

נעתק מכתיבת יד אחד מתלמידיו הרב ר׳ יהודה מאיר ז״ל שהיה אז עם רבו בעת שעשה המעשה הגדולה שנתן אל לבו לפצור ולהביא הגאולה. והמקובל הגדול ר׳ משה קורדובירו ז״ל הביא המעשה הזה בספר הפרדס שלו. וגם מצאתי כתוב בכתבי האר״י ז״ל כי פעם אחד נתגלגל ר׳ יוסף דילה־ריינה בכלב שחור ובא לפני האר״י ז״ל ויבך ויתחנן לו להשיב לו מרעתו ולתקנו לפי שהיה משתמש בשמות הקדושים.

המעתיק

שלמה נאמארו הירושלמי.

הוצאת בית מסחר הספרים של יהודה ליב נ״י מארגענשטערן

בווארשא, ברחוב פראנציסקאנער № 26

ווארשא

שנת תרס״ה לפ״ק

МААСЕ НОЙРО

т. е. **Дивная исторія.**

Изданіе и собственностъ книгопродавца Л. МОРГЕНШТЕРНЪ,

ВАРШАВА, Францишканская № 26.

Типо-лит. Ф. Баумриттера, Красинская пл. № 6.

ВАРШАВА 1905.

Дозволено Цензурою
Варшава, 11 Января 1905 г.

מעשה נורא מר׳ יוסף דילה ריינה

ראיתי בקונטרס כתיבת יד נושן שהעתיקו אותו ג״כ מקונטרס ישן נושן ומיושן אשר מצאו אותו בגנזי הספרים אשר בצפת תוב״ב מכתיבת יד ה״ר יהודה מאיר ז״ל תלמידו של הרב יוסף דילה ריינה כי שם היה עמו בשעת מעשה הגדול אשר עשה כשהיה בארץ הגליל היא צפת תוב״ב שנתן אל לבו לפצור ולהביא הגאולה, וכמדומה לי שהיה מזמן קדמון מאד לפי שלא נודע מאיזה זמן היה זאת המעשה והרמ״ק ז״ל הביאו בספר הפרדס וגם מצאתי כתוב בין כתבי שבח ויקר גדולת האר״י ז״ל כי פעם אחד נתגלגל בכלב שחור ובא לפני האר״י ז״ל ויבך ויתחנן לו להשיב לו מרעתו ולתקנו לפי שהיה משתמש בשמות הקודש וראיתי להעתיקה פה וז״ל.

מעשה גדול ונורא מן יוסף דילה ריינה שהיה אדם גדול וחכם ובקי בחכמת הקבלה מעשית והיה יושב בארץ הגליל היא צפת תוב״ב ויהי היום ויתן אל לבו לפצור ולהביא הגאולה ולהעביר הרשעה מן הארץ והנה היה לו חמשה תלמידים אשר היו עמו יום ולילה לכל בקשתו וגם היו בקיאים בחכמה ההיא כמו שלמדו ממנו ויאמר אליהם בני הנה נתתי אל לבי לדרוש ולתור בחכמה אשר נתן לי אלקים כי אין טוב לבלות ימינו בלי תועלת ולא לחנם חנני אלקים מזאת החכמה רק לעשות נחת רוח ליוצרנו להעביר רוח טומאה והגלולים מן הארץ ולהביא משיחנו ויפרקנו מצרינו, ויענו חמשה תלמידיו כלם פה אחד ויאמרו אדוננו מורנו ורבנו הננו מוכנים לכל אשר תלינו וכל אשר תחפוץ נעשה כי ה׳ אלהיך עמך ואנחנו עבדיך ותלמידיך ועשה ככל אוות נפשך, ויאמר אליהם אם כן זאת עשו הטהרו והחליפו שמלותיכם והיו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל

אשה

אשה והכינו לכם צדה כי ביום הג' נצא השדה ולא נשוב אל ביתינו עד התקהל בני ישראל איש נחלתו בארץ הקדושה בעזרת תורה עליה ואשר לו הכח והנותן ליעף כח בימינו ה' נאדרי בכח, ויהי כשמוע התלמידים את דברי רבם קמו בזריזות ובחוזק גדול וללבוש בגדים נקיים ויטהרו ויחלפו שמלותם ויקחו בידם צדה ומזון פת נקיה אשר עשו אותו בטהרה ולא נגעה בהם אשה ויבואו אליו ביום השלישי והנה גם הוא נצב לבדו בבית מדרשו בקדושה ובטהרה גדולה ובפרישות גדול מתבודד וראשו בין ברכיו ויהי כבואם הרים ראשו ויאמר אליהם בואו בני ברוכי ה' ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו יהיה רצון שתשרה שכינה במעשה ידינו ויסכים עמנו הקב"ה ויעזרנו על דבר כבוד שמו ויענו ויאמרו אמן כן יאמר ד' וחפץ השם בידך יצליח, אחר הדברים האלה לקח ר' יוסף הנז' כל מיני מרקחת וקסת הסופר במתניו ויאמר אליהם קומו נצא ויצאו ויבואו אל מירון ויבואו על קבר הרשב"י וישתטחו על קברו וילינו שם בלילה ההוא וכל הלילה לא ישנו רק שינת עראי ויהי לעת הבקר מעט קודם עלות השחר נתנמנם ה"ר יוסף ויבא אליו בחלום הרשב"י ובנו ר' אלעזר ויאמרו לו למה תכניס ראשך במשא כבד אשר לא יעלה בידך וכונתך רצויה אם יעלה בידך ולכן הזהר והשמר מאוד על נפשך, ויאמר אליהם אל אלהים הוא יודע כונתי ורחמנא לבא בעי ויעזרני על דבר כבוד שמו המהולל ויאמר לו ה' אלהיך ירצך, ויהי בבוקר הלכו לעיר טבריה וילכו בשדה ויבואו אל היער אשר שם אילנות הרבה וישבו שם כל היום ההוא ולא פסקו מגרסא ובתענית ולא היו מסתכלים ולא רואים שם שום אדם ולא בהמה רק עופות השמים והיו עוסקים בצירוף שמות הקדש וביחודים הנודעים להם בקדושה ומורא גדול והיו הולכים בכל בקר לטבול בים טבריה כ"ו טבילות רצופות כנגד שם הוי"ה והיו מכונים על כל טבילה וטבילה לצרוף ויחוד הנודע להם כמשפט הזה עשו שלשה ימים רצופים שלשה לילות בתענית לילה ויום ובלילה לא היו אוכלים שום בעל חי לא בשר ולא דגים לא יין ולא שכר, ויהי לעת ערב בעלות המנחה ויקם ר' יוסף עם תלמידיו ויתפללו מנחה בקול ערב ובכונה גדולה ועיניהם סגורות וכשהגיעו לשמע קולנו אמרו עננו ובמקום שהיו מזכירין שם הוי"ה בכינוי אדנות הם היו מזכירים את השם הגדול ככתבו בנקודות הידועות ויחודין הצריכין והרבה

וערכה והפליג בתפלה ארוכה והשבעות גדולות לכל מלאכי
עליון הקדושים אלו עד שבסוף אמר הוי"ה בצירוף שם מ"ב
ענינו בעת ובשעה הזאת ובכח השם הגדול הזה השביע לאליהו
הנביא שיבוא מיד אליו בהקיץ וידבר עמו ויורה אותו את אשר
יעשה כדי להביא מחשבתו לפועל וגמר תפלתו ונפלו על פניהם
בנפילות אפים ומיד אחר נפילות אפים והנה אליהו הנביא בא
במרוצה ובפתע פתאום עליהם נגלה ויאמר אליהם הנה עתה
באתי ומה אעשה לכם ומה בקשתכם אשר הפצרתם בתפלה
ויקם ר' יוסף על רגליו הוא ותלמידיו וישתחו אפים ארצה ויאמרו
שלום לאדוננו אבי אבי רכב ישראל ופרשיו נביא אמת קדוש ה'
מבשר טוב משמיע ישועה אל נא ירע בעיני אדוני כי הפצרתי
להביאך אלי כי גלוי וידוע לפני אלוקנו כי לא לכבודי ולעצמי
הטרחתי אותך רק קנא קנאתי לכבוד קב"ה ושכינתיה ואתה לך
ראוי לקנא קנאות ה' צבאות כי כך אומנתך ולכן תפול נא תחנתי
לפניך והראני הדרך אשר אוכל לכבוש בה סטרא אחרא ולהגביר
ולחזק סטרא דקדושה, ויען אליהו הנביא ויאמר לו דע לך כי
הדבר אשר אתה חושב לעשות כבד ממך הדבר ולא יעלה בידך
כי בעונות הקליפות וסמא"ל וסיעתיה גברו מאוד ולא תוכל להם
כי צריך תוס' טהרה גדולה ופרישות גדול ולהבדל מענגי העולם
הזה ולהוסיף סיגופים וטבילות כי לא תוכל להם בלא זה אולי
יפגעו בך ויזיקוך אבל דע כי כונתך רצויה אם תוציא מחשבתך
לפועל אשריך וטוב לך חלקך אבל עצתי היא חדל לך פן יפגעו
בך ס"מ וסיעתיה כי לא תוכל לו, ויען ר' יוסף ויאמר אל נא
אדוני אל תרפה את ידי וחזקני ואמצני כי נשבעתי ולא אשיב
אל ביתו עד אוציא לאור ואקים שכינתא קדישא מגו עפרא ואתה
גם אתה ברוך ה' תן ידך עמנו והורני כדת מה לעשות ועלי
המצוה לשמור את כל אשר יצוה אדוני את עבדו ואני מוכן
ומזומן למסור נפשי ורוחי למות לכבוד קודשא בריך הוא ושכינתא
אך יבא נא דבריך מה נעשה כי עליך עינינו, ויהי כשמוע
אליהו הנביא את דבריו כי הוא חרף נפשו למות לכבוד קב"ה
ושכינתיה אז אמר לו מה אוסיף לדבר אליך עוד ואם יעלה בידך
ותוכל לעמוד נגד ס"מ וסיעתו ותשמור את אשר אנכי אצוך היום אשרך
וטוב לך חלקך ונעים גורלך ועתה זה הדבר אשר תעשה אתה
ותלמידיך תשבו בשדה רחוק מן הישוב כאשר ישבת עד עתה

ולא

ולא יראה ולא ימלא עמכם מאדם עד בהמה ותשבו שם כ"א יום ולא תאכלו ולא תשתו רק מלילה ללילה ומאכל שלכם יהיה לחם ומים לבד ולא תאכלו לשבעה רק כפי אשר תדעו בעצמכם שתוכלו לחיות ובכל לילה תמעטו מעט באכילה עד שתרגילו עצמכם באכילה מעט מזער ותרגלו להריח בשמים בענין שיהיה החומר שלכם זך ונקי ותוכלו לסבול מראות מלאכי עליון אשר תוריד אתכם לדבר עמך וכן בכל יום תעשו כ"א טבילות כמנין אהי"ה וסוף כ"א יום תעשו הפסקה ותקבלו תענית שלשה ימים רצופים לילה ויום ובכל יום תעשו כ"א טבילות כנ"ל וביום הג' אחר תפלת המנחה תזכיר שם הגדול שם בן מ"ב שאתה יודע עם הצרופים והכונות שלו ותזכיר השם הגדול היוצא מפסוק שרפים עומדים ממעל לו כאשר אתה יודע בנקודו ומקורו וכאשר תעשה תהיו מעוטפים בטלית ותפילין ותכסו את פניכם ותשביעו באלו השמות הקדושים את סנדלפו"ן המלאך הוא עם מחנהו שיבוא לכם וכאשר יבואו התחזקו בריח הטוב להריח כי יהיה לכם פחד ורעדה וחולשה גדולה מקול הרעש והאש הגדולה ומיד תשליכו עצמכם לארץ ותאמרו בקול רם מאוד בשכמל"ו ומיד סנדלפו"ן וסיעתו יאמרו אליכם למה עשיתם הדבר הזה ומיד בדברו אליכם מקול הרעש הגדול מכח דבורו תצא נשמתכם ותשארו בלא כח ויסתמו דבריכם ולא תוכלו להשיבו מרוב הפחד והחולשה ולכן באותו הפעם יהיה לכם לבונה זכה להריח בה ותבקשו מהמלאך הנז' בבקשה ובתחנונים שיחזיק אתכם ויתן בכם כח שתוכלו לדבר והוא יאמר לכם את אשר תעשו יען כי הוא השומר הדרך והנתיב אשר לא יכנס ס"מ במקומות הקדושה ומכיר תחבולותיו ויודע מקומות אשר הוא בו מתחזק ובמה תלוי בהן כדי שתוכל להלחם עמו וה' אלהיך ירלך ושלום, אז מיד שהלך אליהו הנביא לדרכו התאזרו והתחזקו ר' יוסף עם תלמידיו יחד בלב אחד והוסיפו קדושה יתירה על קדושתם ויעשו ככל אשר אמר להם אליהו ולא הפילו דבר מכל אשר צוה אותם ולא פסקו גירסא ביום ובלילה ולא היו מהרהרין בדברי העולם רק במושכלות ובמעשה מרכבה עד שכמעט הופשטו מהם החומר הטבעי וכאשר השלימו הימים הנז' ככל אשר צוה אותם אליהו מיד לעת המנחה גדולה קם ר' יוסף ותלמידיו במורא גדול ופחד ובאימה ונתעטפו בטלית ותפילין וכסו את ראשם והתפללו תפלת מנחה בכונה גדולה

ואמרו

ואמרו עננו כנז' ובמקום שם הוי"ה היו אומרים השם הגדול
והנורא ככתבו ונקודו הנודע להם וגמרו התפלה נפלו על פניהם
בנפילת אפים פעמים וקמו מיד על רגליהם ואמרו וידוי על
עונותם ועל עון כל בית ישראל ואחר זה זעקו בקול רם בכל
כחם עננו אלהי המרכבה עננו ועשו השבעה בשם מ"ב ובשם
אשר אמר להם אליהו היוצא מפסוק שרפים עומדים ממעל לו
והשביעו למלאך סנדלפון שיתגלה עתה אליהם הוא וכל סיעתו
הקדושים בכח השמות הקדושים ויהי ככלותם לדבר נפתחו השמים
ויבוא אליהם פתאום סנדלפון המלאך עם כל מחנהו והנה רכב
אש וסוסי אש מחנה גדול ואש להבה מלאה כל הארץ רעש גדול
קול גדול ולא יסף ויחרד ר' יוסף חרדה גדולה עד מאוד ורוח
לא נשאר בקרבו הוא ותלמידיו ויפלו על פניהם ארצה ויפג לבם
ורעדה אחזתם ויתחזקו והריחו מריח לבונה זכה אשר בידם
ותשב להם רוחם אך אימה ורעדה וחולשה גדולה נשארה עליהם
עד כי לא יכלו לדבר והנה כאשר בא אליהם המלאך סנדלפון
עם מחנהו ויאמר מה לך בן אדם רמה ותולעה איך מלאך לבך
להרעיש עליונים ותחתונים ולא תשגיח ותראה ערכך השפל
התכבד ושב בביתך פן יפגעו בך חיילותי וישרפוך בהבל פיהם
ויען ר' יוסף בקול נמוך ונשבר מרוב חולשה ואימה גדולה אשר
היה מרתת כל גופו ואבריו ויאמר אדוני מלאך אלוקים קדוש
מה יוכל עבדך זה לדבר לפניך והנה נשארתי בלי רוח ונשמה כמת
מרוב פחדך ואימה ורעדה גדולה נפלה עלי כי יראתי מהאש
הגדולה הזאת ואינני יכול לענות לאדוני כי אם בחסדך חזקני
ואמצני ותן לי רשות לדבר לפני אדוני מיד כשמוע המלאך
את דבריו ויגע בו ויאמר קום ודבר דבריך ראה החזקתי אותך
ויהי כאשר נגע בו המלאך קם ונתחזק וישתחו לאפיו ארצה
ויסר מנעליו מעל רגליו אבל תלמידיו עדיין פניהם בארץ ולא
יכלו לקום ויען ויאמר ר' יוסף שלום לך ושלום בואך מלאך ה'
צבאות ושלום לכל מחניך הקדושים ובבקשה ממך חזקני ואמצני
ועזרני למלאות את רצוני כי גלוי לפני ממ"ה הקב"ה כי לא
לכבודי ולכבוד בית אבי אני עושה רק לכבוד אלהים חיים מלך
מלכי המלכים אשר לו לבדו הממלכה ועתה אתה קדוש וחילותיך
הקדושים הסכימו עמי להלחם בעמלק ושרו והראני הדרך אשר
אעשה להעביר הרשעה מן הארץ ואיך ובמה אוכל להוריד
ס"מ

ס"מ ממעונו ולהעלות מחנות וצבאות קדושים ולרוממם על רמים כאשר היו בימים קדמונים ויען המלאך את ר' יוסף ויאמר לו ה א דבריך טובים ונכוחים ומי יתן שומע לך ויהי אלהים עמך כי כל תמדת המון קדושים שרפים ואראלים וכל מחנות קדושים יושבים ומצפים מתי תבוא נקמת ה' אלהים וקימת שכינת קדושתו אשר בעונות מושפלת עד גלות תחתיות אבל דע לך בן אדם כי כל אשר עשית עד עתה איננו כלום ואלו היית יודע המ וס אשר עלה ס"מ ומחנהו לא היית נכנס בדבר הזה כי מי יוכל לו אלא הקב"ה לבדו בעצמו עד עת בא דברו ואני הנה עתה באתי אליך לכבוד שם הגדול אשר זכרת אבל מה אני יכול לעשות לך כי אינני יכול להשיג לדעת במה כוחו גדול של ס"מ ומחנהו ובמה תלוי ירידתו מעלייתו זולתו המלאך הגדול אכתריאל וחילותיו ומ"ט שר הפנים וחילותיו שלולי הם היה נכנס והיה כח בידו לעשות כליה לשונאיהם של ישראל ואנו אין כח בידי לעשות רק לשמור נתיבות הקדושים אשר בעולם העשיה שמשם עוברים תפלות ישראל ואני שומר אותם עד אשר אני מוסר אותם לאלו המלאכים והם יודעים ויכלו להגיד במה תלוי כוחו הגדול של ס"מ והנה מי יוכל לעמוד לפני אלו המלאכים האדירים ולא תוכל לסבול המראה הגדולה והמורא הגדול והאש אוכלת אש של אלו המלאכים אשר הם למטה ממחילתם ואם נבהלת מפני איך תוכל לסבול ולעמוד ולהתקיים לפניהם וכן בענין הפרישות אשר עשית צריך שתוסיף כהנה וכהנה ועתה הלא כה דברי פרוש יקבל שכר אבל האמת אם היית יכול לעשות הדבר על נכון שכרך הרבה מאוד ומי יוכל לעמוד במחילתך, ויען הר' יוסף ויאמר צעיר אני וקטן ויודע אני בעצמי שאיני ראוי לעשות הדבר הזה כי מי אני לבוא לפני המלך אבל יודע אני כי לב נשבר ונדכה אלהים לא יבזה כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ואני גמרתי בדעתי למסור נפשי ורוחי על קדושת קב"ה ושכינתיה ליחדו יחוד שלם עם שכינתיה וכל אשר צריך מעשה ואשפוך את נפשי ודמי ובשרי קרבן לפני קב"ה ושכינתיה ולכן מלאך השרת קדוש השם הורני מה אעשה להוריד אכתריאל ומטטרון ומה פרישות אוסיף בקדושה ובטהרה ואיזה שם אשביע אותם כי אמרתי אמותה הפעם אחרי ראיתי פני מלאכים קדישין ועליונים כי בזה יהיו לי חיים נצחון, ויוסף המלאך ויאמר שמע נא דברי ויהי אלהים

אלהים עמך את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמוד ויהיה
רצון מלפניו להצליח ולהוציא מחשבתך לפועל, זה הדבר אשר תעשה
ככל אשר עשית עד עתה מהטבילות והתענות וטהרת המחשבה
כן תעשה ארבעים יום ולא יזיז מחשבותיכם מן המושכלות אפילו
רגע בין ביום בין בלילה ותגרעו בכל יום דבר מה מהמאכל עד
שתרגילו באכילה דבר מועט ותוסיפו בהנאות הריח כי הוא
עיקר חיות הנשמה ואחר ארבעים יום תזכיר שם המפורש של
שם בן ע"ב עם כל כנויו ונקודותיו ומקורו הידוע לך ובו תשביע
השני מלאכים הגדולים והאדירים וקודם ההשבעה תתפללו ותחננו
בבקשה מלפני האל שיעזור אתכם ויתן להם כח לסבול המורא
הגדול והאש הגדולה שלא תמותו ואח"כ תחננו לאלו המלאכים
שיעשה למען כבוד השם המפורש ויבואו לך והתחזק כאשר עשית
עתה ושאל מהם כח ועזוז לדברך כי הם מלאכים אדירים וגדולים
והם יודיעו לך דרכי ס"מ ובמה תוכל להורידו הזק ונתחזק בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו וה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך. וילך מלאך ה'
בסערה השמים ועדיין התלמידים מושלכים ארצה מרוב הפחד
והאימה ויהי כאשר נסע המלאך סנדלפון ומחנהו ויקומו מעל
פניהם ויאמרו להם ר' יוסף בני ברוכי ה' חזקו ואמצו ונעשה
בזריזות ככל אשר צונו המלאך ויאמרו הננו מוכנים ומזומנים
ואשרינו כי ראינו מראות אלהים ושמענו כל דבריהם הגם כי היינו
נופלים ארצה ועתה כל אשר תעשה אדונינו ורבנו נעשה ויאמר
ברוכים אתם לה' ויקומו משם וילכו דרך המדבר על הר אחד
קרוב למורין וימצאו מערה וישבו בה ויעשו כל ארבעים יום
בקדושה ובטהרה ככל אשר נצטוו לא גרעו דבר עד כי לא היו
מרגישים בעצמם שום דבר מדברי העולם ולא ראו כל אותם
הימים לא אדם ולא בהמה ויהי כאשר השלימו הארבעים יום יצאו
אל המדבר מקום אשר עובר נחל קישון מלמעלה מצד מקורי
כי שם היו טובלים כל אותם הארבעים יום ויכינו עצמם להתפלל
תפלת מנחה גדולה ויאמרו ענינו כנז"ל ויתפללו לפני השם על
כך בתפלה ובבכיה גדולה ועשו עגולה בארץ ויכנסו בתוך העגול
ויתנו ידם כל א' ידו לחברו עד אשר נקשרו בידיהם זה עם זה
בעגול ויצעקו אל ה' אחר נפילת אפים ויזכרו שם המפורש
ויקראו למלאך אכתריאל ומחנהו ולמלאך מטטרו"ן ומחנהו ויהי
בהזכירם שם הגדול ותגעש ותרעש הארץ ויהי קולות וברקים

ונפתחו

ונפתחו השמים וירדו המלאכים עם כל מחנותיהם ויבקשו לפגוע
בר׳ יוסף ותלמידיו לולי שלא נתפרדו ידיהם והתחזקו בכוונות
ושמות ידיעות אללם המחשבתם אבל לא בדיבור כי לא היה להם
כח לדבר ונפלו כולם לארץ אמנם ידם משולבות זו עם זו ולא
נפרדו ומיד כאשר ירדו המלאכים הנז״ל התחילו בחרי אף הגדול
ואמרו מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו להשתמש בשרביטו
של מלך ואיך מלאך לבך לדבר הזה אתה בשר ודם טיפה
סרוחה רמה ותולעה ומי אתה קראת אל המלך והנה כראות ר׳
יוסף המראה הגדולה הזאת אימתה ופחד גדול נפלה עליו מקול
הרעש הגדול ומהאש הגדולה רוכבי אש וסוסי אש מלאכים
שרפים וחייליהם מלאו כל הארץ ורוח סערה מפרק הרים ומשבר
סלעים וחרי אף הגדול מהמלאכים אשר בקשו לפגוע בו היה
כאלם ונרדם לארץ הוא ותלמידיו ולא נשאר בהם נשמה ולא
יכלו לענות למלאכים כי נבהלו מפניהם ויוסף המלאך מטטרון
ויגע בו ויאמר דבר הלא תענה טפה סרוחה מה החרדה
הגדולה אשר החרדת אלינו ואוי לך כי לא חששת לכבוד קונך אז
כאשר נגע המלאך פתח פיו ויאמר בשפה רפה ובחולשה גדולה
ועיניו סתומות ויאמר מה יוכל העבד הגרוע והשפל לדבר לפני
מלאכים קדושים וטהורים אם לא תחזקני ועתה אדוני חזקני
והרשני לדבר כי הנני כאבן דומם ופרחה רוחי ונשמתי ויושט
המלאך אכתריאל גם הוא את ידו ויגע בו ויאמר ראה החזקתיך
ודבר דבריך ואז נתחזק ר׳ יוסף ויפתח את פיו ויען ר׳ יוסף
ויאמר אל אלהים הוא יודע אם במרד ואם במעל עשית כל
המעשים האלה כי אם לכבוד קב״ה ושכינתיה להקים אותה
מעפרא אשר היא מושפלת בעונותינו ועתה אתם מלאכין עילאין
קדישין עליכם המצוה הזאת ולא יקרא תפארתי על הפעולה הזאת
ולכן המלאכים ראוים להיות הקנאים קנאת ה׳ צבאות ולכן בבקשה
מכם מלאכי משרת בכח השם הגדול המפורש אשר על שם
הקדוש הזה תלוים ועומדים עליונים ותחתונים תנו כבוד לשמו
והורוני במה כחו של ס״מ ומחנהו ובמה אוכל להורידו ויענו
המלאכים יחדיו הקשית לשאול כי אם היית יודע בעונותיהם של
ישראל כמה הוא תקיף וכמה הוא חזק ואין מי שיכיר אותו
בלעדנו כי אנחנו שומרים נתיבות עליונים ממחנות סמ״ל
וסיעתו והוא חזק מאוד מי שיוכל להורידו כי בין כוכבים קנו
ושם

[illegible] מושבו מוקף בג' מחילות מחמת עון ישראל וחזק הוא מאוד
לא תוכל לו בלעדי הקב"ה בעצמו עד עת בא דברו ויוסף עוד
ר' יוסף ויאמר כבר חרפתי למות נפשי על כבוד קב"ה ושכינתיה
אחרי אשר ראיתי מחנות קדושים ותגלל נפשי בטחתי בחסדי
אל יעזור לי ויעלה בידי ויבואו דבריהם הטהורים כדת מה
לעשות וכל אשר תאמרו לי אשמור מאוד לעשות ויענו המלאכים
ויאמרו שמע יוסף דבר ה' עד הנה לא נעלם לפני מי שאמר
והיה העולם כי מחשבתך רצויה אבל עדיין לא הגיעה השעה
וכבר נגזרה גזירה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה ועתה
מלך החכמה והמדה מסודות נעלמים אשר חנך צור עולמים ובם
אנו מוכרחים לכבוד שמו הגדול המפורש לומר לך ולהורות את הדרך
אשר תעשה אבל דע לך כי לא תוכל לו ולכן אל תכנים במקום
שאינו ראוי לך ועד פה תבוא ולא תוסיף אבל אם תרצה לפצור
בדבר על ידי שמו הגדול אנו נאמר לך מה תעשה והאמת אם
באולי תעלה בידך מה טוב חלקך ומה נעים גורלך ויען ר' יוסף
ויאמר קדישין עלאין דבריכם טובים ונכוחים אבל אם לבי בקרבי
בראותי שכינת עוזו מושפלת וקנאתי לציון קנאה גדולה וה' הטוב
בעיניו יעשה ואם יקטלני לו איחל לא אסיר מחשבתי ממנו
ואתם מלאכי עליון חזקוני במטיב ההגיון והיה לו לזכרון ולא אסיר
ימין ושמאל ובטחתי בשמו הגדול שלא יהיה פוקה ומכשול אח"כ
פתח אכתריאל המלאך ואמר דע לך כי מלך אחד כנגדי יש לו
לסמא"ל שתי מחילות חזקות אחת חומת ברזל מהארץ עד לשמים
ואחת מחילה גדולה של ים אוקינוס זה הים הגדול ורחב ידים
וכן גם כן ענה המלאך מטטרון כי מצדו ונגדו יש לו לס"מ
מחילה מהר גדול של שלג וראשו מגיע השמימה ועתה שים עיניך
ולבך לכל אשר נאמר אליך וחזק ואמץ כי אתה צריך להשפיל
ולהעביר אלו השלש מחילות כדי להעלות על הר שעיר הוא אדום
לשפוט את הר עשו וזה אשר תעשה בצאתך מזה המקום שום
דרכך ולך דרך הר שעיר וגם אנו קודמים לפניך בהר שעיר
למעלה וכל אשר תעשה אתה למטה כפי אשר נאמר לך כן
נעשה למעלה ודיוקן כשמתך למעלה עמנו בכל פעולתך אשר
תעשה אתה למטה כן תעשה כשמתך למעלה ולכן הזהר והשמר
אל תפיל דבר מכל אשר נאמר לך והיה בבואך דרך הר שעיר

הר

הזהר בקדושה ובמיעוט אכילה וביחודים כאשר עשיתם עד עתה כי כבר נשמתכם עלתה למעלה שכמעט אתם בגדר מלאכים ונשכח מכם דרכי העולם ובזה תתמידו ולא תפרד מחשבתכם מן המושכלות אפי' רגע אחד והנה שם בדרך יבואו עליכם כת גדול של כלבים שחורים והם כתות של סמ"ל אשר שלח לבלבל כוונתכם ולא תפחדו ותזכרו אליהם שם של הוי"ה במלוי ההי"ן שהוא כמנין בן ונמנין כל"ב ותכוונו בנקודו וביחודו ויברחו מפניכם ומשם תלכו להעלות להר ותמצאו הר גדול של שלג עד לשמים ואין דרך לנטות ימין ושמאל ותזכירו שם היוצא מפסוק הבאת עד אוצרות שלג הנודע לך לצרופו ונקודו ויעקר ההר ממקומו ותזכיר השם של השלג בצלמון כאשר אתה יודע בצירופו ונקודו ויתבטל ההר ממקומו לגמרי ותלך באלו הכונות בידך ולא תזוז מחשבותך עד אשר תגיע למחילה האחרת של ים אוקינוס אשר גליו יעלו עד לשמים ותזכיר עליו שמות היוצאים מהמזמור הבו לד' בני אלים עם אזכרות שלו ככתבם ונקודתם וצרופם ומקורם ותתייבש ותעבור ביבשה ואחרי כן תלך ותמצא חומה גדולה של ברזל מן הארץ עד לשמים ותקח בידך סכין תכתוב עליה שם היוצא מפסוק חרב לד' ולגדעון עם נקודו ומקורו ותחתך בסכין בתוך הברזל ותעשה פתח ותכנס והזהרו שתחזיקו בפתח עד אשר תעבור אתה ותלמידיך שלא תסגרו יען כי אחרי אשר תעבורו יחזור הפתח ויסגר ואח"כ תלכו ותגיעו עד הר שעיר ובאותו הפעם אנו משליכים לס"מ ממקומו וכבר הוא בידך ימסר ואז יהיה בידך מוכן שם המפורש כתוב וחרות על טס של עופרת וכן יהיה לך טס אחר ותכתוב עליו חרות שם היוצא מפסוק של זכריה ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את האבן העופרת אל פיה ותכתוב השם היוצא מהפסוק עם נקודו ומקורו ואח"כ תלך בכל אות נפשך בהר שעיר ושם תמצא סמא"ל הרשע וזוגתו לילית ותחפוש אחריהם כי הם ברחו מפניך ונחבאו בחורבה אחת ותמצא אותם בדמות שני כלבים שחורים זכר ונקבה ותקרב אליהם ולא תפחד מהם ותשים על הכלב הזכר הטס של שם המפורש ועל הנקבה הטס האחר ומיד תשים חבל או שלשלת בצוארם והטסים עליהם והם יבואו עם כל סיעתם ואז חפץ ה' כבר עלה בידך ותביא אותו לדין על הר שעיר שעברת ושם יתקע בשופר גדול ויתגלה המשיח

ויעבור

ויעבור רוח הטומאה מן הארץ והקב"ה ישחוט אותו לפני הצדיקים ותהיה גאולה שלמה והיתה לה' המלוכה, אם את הדבר הזה תעשה על מכונו אשרך ומה טוב חלקך מה נעים גורלך אך הזהר והשמר בכונות האמורות אתה ותלמידיך ולא תפסקו מהכונות אפי' רגע וגם הזהר מאד כי כאשר יהיה בידך סמא"ל וחילו ויבכו ויתחננו לך שתתן להם דבר מה לאכילה או לשתיה או איזה מאכל לקיום גופם לא תשמע להם ולא תתן שום דבר כי יחנן קולו אל תאמין בו והזהר מאוד על זה וגם על הכונות כי אפי' שיהיה בידך צריך אתה שמירה גדולה מאד ולא תגרע דבר מכל אשר אמרנו לך וה' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד;

ואחר כן עלו שני המלאכים הקדושים בסערה השמים ור' יוסף רואה וכורע ומשתחוה אבל תלמידיו עדין היו נופלים על פניהם ולא יכלו להרים ראשם עד אשר עלו וכאשר עלו המלאכים גם הם קמו בשמחה רבה ואחרי אשר עלו המלאכים קמו ר' יוסף ותלמידיו בזריזות ויסדרו סדרי השמות והאזכרות והכונות אשר צוו והשני טסי העופרת וישימו פניהם דרך הר שעיר והנם בדרך והנה לקראתם כתות כלבים שחורים ויקומו עליהם ויסובו עליהם מכל צד ומיד הזכירו השם אשר נצטוו ויפולו הכלבים מעליהם ויברחו ולא נראו עוד ואחרי כן הלכו הלוך ועולים עוד כמו מהלך יום ויהי לעת ערב מצאו הר גדול של שלג עצום מאוד מן הארץ עד לשמים ומיד נתחזק בשמות ובצרופים הנז"ל ויעקר ממקומו ובצרוף האחר הנז"ל נתבטל לגמרי וילינו שם בלילה ההוא ואחרי כן בבוקר השכימו והלכו שני ימים אחרים וביום השלישי כעלות השחר והנה לפניהם ים גדול ורחב ידים אשר היה הולך וסוער וגליו עולים עד לשמים ומיד הזכירו השמות כנז"ל ויעברו בתוך הים ביבשה ובחצי היום הגיעו לחומת הברזל הגדולה מן הארץ עד לשמים ויקח ר' יוסף את הסכין אשר כתב עליו השם הנ"ל ויחתוך בחומת הברזל אשר היתה עבה טפח ויעש בה פתח ויחזקו את הפתח עד אשר עברו כל החמשה תלמידים ובעת עברם נתעלל אחד מן התלמידים אשר היה אחרון ונשמט הדלת מיד ר' יוסף ונסגר על רגל התלמיד ונלכדה רגלו ויצעק מורי ורבי הצילני כי נלכדה רגלי, מיד הוציא ר' יוסף הסכין ותחך בברזל סביב רגלו ויעבור והדלת חזר במקומו ויעלו לראש הר שעיר וילכו משם עד עת ערב וימצאו בקעה והנה שם

כמה

כמה חורבות וישמע קול כלבים צועקים ויבואו לתוך החורבה והנה
שם נחבאים שני כלבים שחורים גדולים מאוד זכר ונקבה וכאשר
קרבו אליהם ויקפצו אליהם לבלוע אותם והיה ביד ר' יוסף
הטסים ומיד הרגיש כי הוא סמא"ל ולילית ויושט ידו הימנית
ויתן הטס בצואר הכלב הזכר והשמאלית בצואר הנקבה ותלמידיו
ובידם חבלים ויקשרו אותם והטסים אליהם ומיד כאשר ראו כי
כלתה אליהם הרעה נפשטו מצורות כלב ונתלבשו בצורתם צורת
אדם ולהם כנפים ומלאי עינים כמו אש בוערה ויתחננו ויבקשו מר'
יוסף ליתן להם לחם ומים כדי להתקיים ולעמוד ויאמרו לו
אדונינו עתה הנה אנחנו עם כל מחנינו כפופים ואסורים בידך
ואין בנו כח עוד ועשה בנו כטוב בעיניך רק תן לנו במה לחיות
בו כי השלכנו ממחילתנו אשר היינו נהנין מזיו השכינה מאחורי
הפרגוד ועתה למה נמות תן לנו מזון לחיותנו עד בואנו אל הר
שעיר וימאן ר' יוסף כאשר צוה ולא רצה לתת להם מאומה ויהי
המה הולכים בדרך ור' יוסף ותלמידיו שמחים וטובי לב ופניהם
פני להבים וסמא"ל ולילית עם כל מחניהם הולכים ובוכים וישמח
ר' יוסף והתחיל לזוח דעתו עליו ויאמר מי האמין לשמועתנו
שהיו אומרים שלא יעלה בידינו והנה זה היום ישמחו השמים
ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך אז ענה סמא"ל ויאמר ידעתי
כי יכול תוכל ולא יבצר ממך מאומה ויבכו בכיה גדולה ויאמר
אדוני מה תפחד ממני ומכל מחנותי אין לנו עוד שום כח ומותק
והננו כולנו תחת ידיך לעשות רצונך אלא יתן לנו דבר מה להחזיק
רוחנו כי במה נעמוד ונתקיים עד בואנו שמה ויען ר' יוסף
ויאמר לא אתן מאומה כאשר צוה ויהי בבואם קרוב להר שעיר
לקח ר' יוסף קורט לבונה להריח בה ויאמר סמא"ל אם לא תתן
לי אכילה תן לי מעט מזה הלבונה אשר בידיך להריח בה
ויושט ר' יוסף את ידו ויתן לו מעט מהלבונה אשר בידו ויוציא
סמא"ל ניצוץ אש מפיו וישרוף את הלבונה ועודנה ביד ר' יוסף
ויעל עשנו באף סמא"ל וינתק את המוסרות והחבלים וישלך מעליו
את עטי העופרת ויתנגד הוא עם חילותיו ויפגעו בתלמידיו
וימיתו מהם שנים מיד מכל התרועה אשר הריע סמא"ל וחילותיו
ושנים אחרים נפגעו ויצאו מדעתם ונשאר ר' יוסף לבדו הוא
ותלמיד אחד והוא עיף ויגע ומשתומם ולא ידע כי בנפשו נתן
לו הלבונה והקטיר לפניו באופן שעשה אותו ע"ז ונתבטלו כוחות
הקדושה

הקדושה שבשמי השופרת ע"י הקטורת ובשונית לא שמר דברי המלאכים ובאותו רגע היה כל ההר עשן חושך ואפלה ובת קול יצאה ואמרה אוי לך ר' יוסף ואוי לנשמתך שלא שמרת אשר צותה ועבדת ע"ז והקטרת קטורת לסמא"ל והנה הוא רודף אחריך לטרדך מן העולם הזה והעולם הבא ותלמיד הא' נשאר מר' יוסף עיף ויגע וחלוש והגיע עד שערי המות וישבו שם תחת אילן אחד כמו שתי שעות וינוחו ואח"כ קברו שני התלמידים והלך לו ר' יוסף עם תלמידו האחד לחזור לדרכם ונהפכו תור פניהם משונין ירוקים וחלשים ביותר והשנים האחרים נכנס בהם שד וברכו והלכו להם אשר לא נודע באיזה מקום עד כי לבסוף באו לעיר צפת אחר חודש ימים ומתו בקרוב מחמת הצער שהיו מצערים אותם השדים ואחרי זאת הגיע ר' יוסף לעיר צידון ושם ישב ויצא לתרבות רעה כיון שראה שלא נעשתה עצתו ובפרט ששמע הבת קול הנז' נתיאש מן העולם הבא וכרת ברית עם לילית המרשעת ומסר עצמו בידה ותהיה לו לאשה והיה מטמא עצמו בכל טומאות עד כי בשמות הקודש ובשאר השמות והשבועות אשר היה יודע היה משתמש בהם להרע והיה משביע רוחים שדין בכל לילה להביא לו את אשר יחפוץ וכה משפטו ימים רבים עד כי אהב מכל אנשים אשת ישמעאל והיה מביא אותה כמעט בכל לילה ובבוקר היה מצוה להחזירה ויהי היום ותאמר אל בעלה כי בכל לילה בחלומי מביאים אותי למקום אחד ונזקק לי איש אחד ובבוקר אני מוצאה את עצמי במטתי ואני מלוכלכת בש"ז ולא ידעתי מאין יבא לי זה אז הישמעאל הרגיש בדבר ושלח לקרוא לחרטומים ושם אותם שומרים בבית אשתו עם נשים אחרות ויאמר אליהם שיהיו מוכנים וזריזים בהשבעות ושמות הטומאה לעכב אותם שיבואו לקחת את אשתו וכן עשו וישבו על משמרתם ובלילה ההוא באו השרים במצות ר' יוסף ומיד הרגישו ועשו פעולות והשביעו אותם לדעת מה זה ועל מה זה ויאמרו השדים אנו שליחי ר' יוסף אשר יושב בצידון מיד הישמעאל שלח שר צבא אחד בספרים מנחה לשר צידון כי מיד ישלח לו לר' יוסף חי להנקם ממנו ולעשות בו יסורים קשים ויהי כאשר ראה ר' יוסף כי כלתה אליו הרעה ויודע הדבר על פי השרים אשר שלח מיד קודם שהגיע הכתב לשר צידון הלך והשלך עצמו לים ומת , ואני התלמיד החמישי נשארתי לבדי מוטל על ערש דוי

כל

כל ימי ואין רפואה למכתי וכל אברי מרתחין ואין לי מנוחה מן השדים וכתבתי זה המעשה לזכרון וה' ירחם עלי ויאמר לצרותי די, כה דברי התלמיד יהודה מאיר אשר היה בן עשה הגדול הכז״ל מר' יוסף דילה ריינה, עד כאן:

תם ונשלם

ואני המעתיק העתקתי אותן מכתבים ישנים בלויים מאוד אשר מצאתי אותם בגנזות ספרים אשר בצפת תוב״ב בכאן וכתבתי המעשה הזה לאות ולזכרון למען לא יקרב איש זר להביא הגאולה הגם שאפשר שיפצור הדבר בחכמתו וגם מזה נהיה למוסר השכל במה שאמר שלמה בחכמתו בטח אל ה' בכל לבך ואל בינתך אל תשען שהיה ראוי שלא יבטח על בינתו וחכמתו ויהי במחונו בהקב״ה וגם שמזה יראה האדם כמה מתחזק סמ' וסיעתו מעונותינו שבשביל דבר מועט כזה נתבטל כח קדושת השמות הקדושים ונתגבר וחזר למקומו וגם יראה כמה גדול כח השמות הקדושים ובזה ילמד ליראה את השם הנכבד הנורא ויחזור בתשובה שלמה לפניו יתברך ובזה תבוא הגאולה השלמה ע״י הקב״ה בעצמו יחזיר שכינתו למעון קדשו ויהודה וישראל בבנין אריאל ובביאת הגואל אכי״ר כה דברי המעתיק

שלמה נאמארו הירושלמי